

3.2.2010

B7-0070/2010

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разискванията по изявления на Съвета и на Комисията
съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността
относно резултатите от Конференцията в Копенхаген по изменението на
климата(COP 15)

Martin Callanan
от името на групата ECR

Резолюция на Европейския парламент относно резултатите от Конференцията в Копенхаген по изменението на климата (СОР 15)

Европейският парламент,

- като взе предвид Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКОНИК) и Протокола от Киото към нея,
- като взе предвид петнадесетата Конференция на страните (СОР 15) по Рамковата конвенция на ООН за изменението на климата и петата Конференция на страните, която представлява среща на страните по Протокола от Киото (СОР/МОП 5), проведена в Копенхаген, Дания, в периода от 7 до 18 декември 2009 г., и подписаното окончателно споразумение,
- като взе предвид пакета от мерки в областта на климата и енергетиката, приет от Парламента на 17 декември 2008 г., по-специално Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността¹ и Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.²,
- като взе предвид предишни свои резолюции относно изменението на климата и, по-специално, резолюцията от 4 февруари 2009 г., озаглавена "2050. Бъдещето започва днес – препоръки за бъдеща интегрирана политика на ЕС за опазване на климата"³, и тази от 11 март 2009 г. относно стратегия на ЕС за постигане на широкообхватно споразумение във връзка с изменението на климата в Копенхаген и относно адекватното предоставяне на финансиране за политиката за противодействие на изменението на климата⁴,
- като взе предвид въпросите с искане за устен отговор на ... до Комисията и Съвета относно стратегията на ЕС за Конференцията по изменението на климата в Копенхаген (СОР 15) (О-0000/2009 – В7-0000/2009, О-0000/2009 – В7-0000/2009),
- като взе предвид изслушването на г-жа Кони Хедегор, кандидат за член на Комисията, отговарящ за действията в областта на климата, проведено на 15 януари 2010 г.,
- като взе предвид изявлението на Съвета и Комисията относно резултата от срещата

¹ ОВ L 140, 5.6.2009, стр. 63.

² ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136.

³ Приети текстове, Р6-ТА(2009)0042

⁴ Приети текстове, Р6-ТА(2009)0121.

на високо равнище в Копенхаген по изменението на климата, направено на 20 януари 2010 г.,

- като взе предвид следващата конференция, COP-16, която ще се проведе в Мексико,
 - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че преговорите за широкообхватно международно споразумение относно изменението на климата за периода след 2012 г., които трябваше да приключат в Копенхаген през декември 2009 г., завършиха с разочаровашо споразумение, които не постигна основните цели на ЕС,
- Б. като има предвид, че споразумението не включи обвързващо споразумение или дългосрочни цели, както и че не беше официално прието от Конференцията на страните поради възраженията на няколко държави,
- В. като има предвид, че изричното включване на целта от 2°C в споразумението може въпреки всичко да бъде оценена като значима стъпка,
- Г. като има предвид, че цифрите относно намаляването на емисиите, предложени от страните по преговорите, не изглеждат достатъчни за постигането на целта от 2°C и че поетите към момента ангажименти от различни държави по никакъв начин няма да отговорят на изискванията за намаляване на емисиите на CO₂, заявени от Междуправителствената група по изменението на климата (в срок до 2050 г. емисиите на CO₂ трябва да бъдат само 700-800 милиарда тона),
- Д. като има предвид, че развиващите се и нововъзникващите икономики, както и САЩ, приеха своята част от отговорността и признаха необходимостта да се ангажират с действия с цел намаляване на емисиите,
- Е. като има предвид, че ЕС не успя да демонстрира водещата си роля в борбата с изменението на климата и дори не участваше в заключителните преговори със САЩ, Китай, Индия, Бразилия и Южна Африка относно окончателния проект на споразумението,
- Ж. като има предвид, че резултатите от Копенхаген породиха сериозни съмнения относно бъдещите международни преговори в областта на климата и че сега се изискват координираните усилия на всички страни с цел подготовка на основите за COP16 в Мексико и преодоляване на сериозните недостатъци на процеса на преговаряне;
1. изразява съжаление от факта, че Споразумението от Копенхаген не създава необходимата справедлива, амбициозна и обвързваща спогодба относно договор за климата за времето след 2012 г. и че то нито определя цели за намаляване на емисиите в средносрочна или дългосрочна перспектива в световен мащаб, нито посочва кога би трябвало емисиите в световен мащаб да достигнат най-високата си точка;

2. изразява съжаление от факта, че заявените ангажименти за намаляване на емисиите, обсъждани в Копенхаген, изглежда не отговарят на това, което науката изисква, за да се постигне целта от 2°, въпреки че ангажиментите за намаляване трябва да бъдат представени от страните на 31 януари 2010 г. на РКОНИК;
3. препоръчва да се оправомощи секретариатът на РКОНИК да направи технически преглед на целите, които трябва да бъдат представени от страните на 31 януари, и да докладва относно съвместимостта им с границата от 2° навреме за възобновените преговори в рамките на създадените за целта работни групи; отново подчертава, че визираните цели трябва да съответстват на необходимата граница, както е определена от науката;
4. въпреки това приветства поетите от нововъзникващите икономики ангажименти по Споразумението от Копенхаген за намаляване на емисиите, както и ангажиментите на развиващите се държави да предоставят национални доклади относно собствените намаления на емисиите при определен метод за проверка;
5. приветства ангажимента за прозрачност на действията за намаляване на емисиите на развиващите се държави, отчитането и проверката на тези действия по ясно определени насоки;
6. отбелязва формулировката относно годишен фонд в размер на 100 милиарда щатски долара от развитите държави до 2020 г. и сума от 30 милиарда щатски долара за развиващите се държави през следващите три години (2010-2012), за да се подпомогне борбата срещу изменението на климата, както и създаването на зелен фонд за климата за подпомагане на проекти в развиващите се държави, свързани с обезлесяването и деградацията на горите, като припомня, че всички форми на финансиране трябва да бъдат наблюдавани и прозрачни;
7. приветства създаването на механизъм за намаляване на емисиите от обезлесяването и деградацията на горите и засилване на отнемането на емисии на парникови газове посредством горите, установяването на технологичен механизъм за ускоряване на развитието и трансфера на технологии, както и позоваването на ролята на пазара за засилване на икономическата целесъобразност на мерките за смекчаване;
8. изразява задоволство относно мерките за адаптиране, особено в тези развиващи се държави, които са особено уязвими за последиците от изменението на климата (по-специално най-слабо развитите държави, малки островни развиващи се държави и Африка);
9. изразява съжаление относно "блокиращото отношение", възприето от някои страни (по-конкретно Куба, Никарагуа, Судан и Венецуела) в процеса на преговорите, с цел да се избегнат точни и обвързващи ангажименти;
10. твърдо вярва, че обсъждането на мерки като граничните данъчни корекции не би допринесло за по-нататъшните преговори и няма да спомогне за сключването на международно споразумение в областта на климата;

11. изразява съжаление, че ЕС не успя да задържи лидерската си роля на международните преговори и настоятелно призовава ЕС да се поучи от изхода на COP 15, с цел постигането на по-обединено, решително и влиятелно европейско присъствие при бъдещи преговори;
12. настоятелно приканва ЕС да преосмисли своята стратегия първо да създава закони като очаква другите да го последват, с цел да заеме по-силни позиции при преговорите и да затвърди водещата си роля в борбата срещу изменението на климата;
13. изразява убеденост, че ако Европа инвестира в устойчиво бъдеще и стимулира нисковъглеродна икономика в рамките на едно обвързващо международно споразумение, това ще доведе до резултати, които са от полза за климата, енергийната сигурност, намаляването на енергийната зависимост, ефективността на ресурсите, конкурентоспособността на европейската промишленост и създаването на работни места;
14. счита, че с оглед на провала в Копенхаген, трябва да се удвоят усилията за поддържане на осведоменост относно предизвикателствата на климата, като това включва мерки за възстановяване на доверието във възможностите, които една нисковъглеродна икономика създава, като например енергийна сигурност, намаляване на енергийната зависимост, ефективност на ресурсите, конкурентоспособност на европейската промишленост, инвестиране в нови технологии и създаване на работни места;
15. подчертава необходимостта от насърчаване на използването на всички източници за производство на енергия, които не вредят на климата, ако Европа цели да постигне целите си в областта на изменението на климата, като същевременно гарантира сигурност на енергийните доставки; счита, че е от съществено значение ЕС и неговите държави-членки да увеличат инвестициите в чисти технологии, в изследвания в областта на енергетиката, както и в енергийна ефективност и ефективност на ресурсите с цел утвърждаване на доверието в ЕС и във водещата му роля на международната сцена;
16. споделя виждането, че в допълнение към договарянето на конкретни цели за намаляване на емисиите, на международно равнище следва по-ясно да се очертае потенциалът за повишаване на енергийната ефективност като съществен и икономически целесъобразен принос към смекчаване на последиците от изменението на климата; изразява убеждението, че постигането на международно споразумение относно енергийната ефективност следва да бъде част от резултатите от предстоящите преговори по отношение на климата в Мексико сити;
17. призовава ЕС и неговите държави-членки да не приемат или одобряват едностранни ангажименти за сметка на конкурентоспособността на промишлените отрасли в рамките на ЕС; счита, че е от съществено значение да бъдат направени съизмерими усилия от други държави с развита промишленост, извън ЕС, едновременно с разумните ангажиментите за намаляване на емисиите от страна на развиващите се и нововъзникващи икономики; подчертава, че целите за намаляване на емисиите трябва да бъдат измерими, подлежащи на отчитане и проверка;

18. насърчава провеждането на подробно разискване относно най-добрия избор на инструменти за постигане на намаляването на емисиите в световен мащаб, включително критична оценка на позициите на ЕС в тази връзка; независимо от това вярва, че следва да се даде предимство на прилагането на инструменти, основаващи се на пазара, тъй като те позволяват постигането на задължителните цели за намаляване на емисиите при възможно най-ниски социални разходи;
19. настоятелно призовава развитите държави да инвестират повече в научноизследователска дейност в областта на новаторски и модерни технологии, които не пораждат неблагоприятен климатичен ефект, и в енергийно-ефективни процеси на производство;
20. изтъква, че е от съществено значение ЕС да запази своите амбициозни цели за борба срещу изменението на климата, както и да запази разпоредбите си относно "изтичането на въглерод" и пазарния механизъм, и по-конкретно схемата на ЕС за търговия с емисионни квоти; Съюзът обаче следва да бъде готов да прояви по-голяма гъвкавост по отношение на преминаването от Протокола от Киото към възможни доброволно поети ангажменти от страна на други държави, при условие че те предприемат също така конкретни действия за значително намаляване на емисиите;
21. подчертава, че предизвикателствата за политиката в областта на климата не се състоят само в намаляване на CO₂, но и в по-ефективното и устойчиво използване на природните ресурси;
22. настоятелно призовава Секретариата на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата да преразгледа работните методи на водене на международни преговори, по-специално по отношение на ролята на националните ръководители и публично обявените позиции, преди края на преговорите, като гарантира, че проектите на текстове, по които трябва да се постигне споразумение, са изготвени в подходящ вид, и че преговарящите страни разполагат с необходимите правомощия за вземане на решения, за да стане процесът по-ефикасен и ефективен;
23. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и на Секретариата на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, с молба да бъде разпространена до всички държави, които не са членки на ЕС, но са страни по конвенцията.